

ทำไปเพราะอะไร

>>> บางเวลาเราก็ทำอะไรลงไป ตามที่เคยทำมา โดยไม่รู้ว่าทำไปทำไม..?<<<

ความคุ้นชินในวิถีชีวิตของเรานั้นมีมากมาย บางคนตื่น ไปทำงาน กลับบ้าน นอน ตื่นอีกแล้ว วนลูปอยู่เช่นนี้ เป็นปกติวิสัย ยิ่งในยุคสมัยที่เราพากันเสพติดมือถือ ว่างไม่ได้ต้องหยิบมาเปิด รูด ขึ้นรูดลง เปิดแอปนั่นแอปนี้ ใช้อยู่ไม่กี่แอป เป็นวัน ๆ วน ๆ อยู่เช่นนั้น มีชีวิตเหมือนเครื่องอัตโนมัติ ทำแบบเดิม ๆ ใครทำอะไรกันเราก็ทำตาม ซ้ำยังไม่เคยคิดว่า **“ทำไปเพื่ออะไร”** หากเรามีสติ ใช้พระ จิตนำทางบ้าง ใช้ชีวิตแต่ละวันแบบรู้ว่าทำสิ่งนั้นไปเพื่ออะไร ให้ความเคยชินเป็นสิ่งที่มีความค่าขึ้นมา อย่าดำเนินชีวิตแบบอัตโนมัติ **เพราะชีวิตเราเป็นของประทานจากพระเจ้า** เราควรใช้อย่างมีเป้าหมาย และมีสำนึกอยู่ตลอดเวลา

มีเด็กหญิงตัวน้อยคนหนึ่งคุณแม่ของเธอเตรียมปลาเพื่อ ทำอาหารเย็น แม่ของเธอตัดหัวปลาและหาง ปลาออกแล้ววางลงในถาดอบ

เด็กหญิงถาม “ทำไมคุณแม่จึงตัดหัวปลาและหางปลาออกคะ”

คุณแม่คิดอยู่ครู่หนึ่งแล้ว ตอบว่า “แม่ทำแบบนี้มาตลอดเป็น

แบบที่คุณยายทำจ๊ะ”

เด็กหญิงยังไม่พอใจกับคำตอบจึงไปเยี่ยมคุณยายแล้วถามคำถามเดียวกัน คุณยายครุ่นคิดอยู่ ครู่หนึ่งแล้วตอบว่า “ยายก็ไม่รู้จ๊ะ แม่ของยายก็ทำแบบนี้มาตลอด”

เด็กหญิงและคุณยายจึงพากันไปเยี่ยมยายทวดเพื่อค้นหาคำตอบหรือไม่ ยายทวด ครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้วพูดว่า

“เพราะถาดสำหรับอบของยายทวดมันเล็กเกินกว่าจะใส่ปลาทั้งตัวได้จ๊ะ”

นี่เป็นเพียงตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นว่า บ่อยครั้งเราก็ทำ ๆ ไปอย่างนั้นแหละ ใช่หรือไม่ **เรคริสต**
ชนบางทีเรามาวัดร่วมพิธีมิสซาวันอาทิตย์ เราก็มักมาเวลาเดิม ๆ มานั่งในที่เดิม ๆ ถือว่าเป็นที่ประจำ
ของเรา เสร็จแล้วก็กลับบ้านทำอะไรไม่ได้เลยว่า คุณพ่อเทศน์เรื่องอะไร พระวาจากล่าวถึงเรื่องอะไร
เรามาวัดเพื่อมาหรือเปล่า (ทำตามพระบัญญัติ) **เรามาวัดแล้วเราได้อะไรบ้าง???** เรามาทำไม เราลอง
ตั้งคำถามแล้วลองหาคำตอบดู เหมือนเด็กหญิงคนหนึ่งที่พยายามหาคำตอบ...

เคยชิน...

เป็นเรื่องง่ายที่จะทำบางสิ่ง
บางอย่างต่อเนื่องไปเพียงเพราะนั่นคือวิธี
ที่ทำมาโดยตลอด เราจึงไม่กล้าที่จะลอง
ทำสิ่งใหม่ ความเคยชินมันเลยเหมือน
เครื่องพันธนาการ เป็นเหมือนโซ่ที่คอยจุด
รั้งเราอยู่ตลอดเวลา หากเราลองหา
คำตอบให้เจอ เราจะกล้าก้าวทำในสิ่ง
ใหม่ในวิถีแบบเดิม เราจะพบว่าบางครั้ง
ชีวิตเราก็ไม่ควรเลียนแบบเส้นทางของ
ผู้อื่น เราควรเชื่อในพระพรของเราที่จะ
ก้าวข้ามขีดจำกัดที่ผู้คนกำหนดไว้ ทำให้ชีวิตเราเป็นพื้นที่ที่คิดถึงงาม เป็นพื้นที่ดินที่สมบูรณ์ เพื่อให้พระ
วาจาของพระเจ้าเติบโตขึ้น และเป็นร่มเงาให้คนอื่นได้พักพิงบ้างในบางครั้งบางคราว ด้วยการ
เริ่มต้นใส่ใจในการกระทำกิจกรรม พยายามตั้งคำถาม ไตร่ตรองก่อนนอนว่า “สิ่งที่เราทำไปวันนี้เพื่อ
อะไร ได้อะไรที่ดี ๆ มาบ้าง” ที่สุดแล้ว เราต้องยึดมั่นว่า **สิ่งที่เราทำนั้นเพื่อเพิ่มพูนพระสิริรุ่งโรจน์**
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า หากเราทำเพื่อโอ้อวดตัวตนของเรา แล้วเราจะได้เป็นคริสตชนคนของพระเจ้า
อย่างแท้จริงมิใช่สิ่งปลอมแปลงแฝงเร้นอยู่ในพระศาสนจักร....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>